

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a JUDr. Petra Hlušíka, Ph.D. ve věci

žalobce: V. C.

proti

žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**
sídlem 28. října 117, 702 18 Ostrava – Moravská Ostrava

za účasti: **GasNet, s. r. o.**
sídlem Klíšská 940/96, Klíše, 401 17 Ústí nad Labem
zastoupený advokátem Mgr. Kamilem Stypou
sídlem AK Cestr&Partners, Rubešova 162/8, 120 00 Praha 2

o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 7. 2019 č. j. MSK 89541/2019, ve věci
omezení vlastnického práva k pozemku

takto:

I. Rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje ze dne 18. 7. 2019 č. j. MSK 89541/2019 a rozhodnutí Magistrátu města Frýdku – Místku ze dne 10. 4. 2019 č. j. MMFM 56754/2019 **se zrušují** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.

II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 3 000 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

III. Osoba zúčastněná na řízení **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Podanou žalobou se žalobce domáhal přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 7. 2019 č. j. MSK 89541/2019, jímž bylo změněno rozhodnutí Magistrátu města Frýdku – Místku ze dne 11. 4. 2019 č. j. MMFM 56 754/2019, kterým bylo omezeno vlastnické právo žalobce k částem jeho pozemků parc. č. X a st. X v k. ú. Sedliště ve Slezsku ve prospěch společnosti GasNet, s. r. o. (dále „osoba zúčastněná na řízení“) pro zřízení a provozování plynárenského zařízení distribuční soustavy „REKO MS nadzemní přechod Sedliště“, a to způsobem specifikovaným ve výroku napadeného rozhodnutí.
2. Žalobce v podané žalobě namítl tyto žalobní body:
 - Žalovaným nebyly vypořádány námitky žalobce ze dne 22. 10. 2018 ani odvolací námitky.
 - Pracovnice žalovaného sdělila při ústním jednání dne 22. 10. 2018, že musí přihlédnout k územnímu rozhodnutí a žádosti o omezení vlastnického práva žalobce vyhovět, jinými slovy prohlásila, že zákon č. 184/2006 Sb., o odnětí nebo omezení vlastnického práva k pozemku nebo ke stavbě (zákon o vyvlastnění, v platném znění), (dále jen „zákon o vyvlastnění“), není v tomto případě rozhodující. Žalobce s takovým postupem nesouhlasí.
 - Věc nebyla řádně projednána podle zákona o vyvlastnění. Žalovaný v napadeném rozhodnutí uvedl, že stavba již byla umístěna a předmětem vyvlastňovacího řízení je pouze otázka získání potřebných práv.
 - Žalobce požaduje vysvětlení, zda tvrzení, že veškeré práce na jeho pozemku se budou kopat ručně až do hloubky 5 až 6 metrů, je reálné a vymahatelné, a to s ohledem na ust. § 59 odst. 1 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), v platném znění (dále jen „energetický zákon“). Podle žalobce se stavební úřad dopouští podvodu, když tvrdí, že půjde o ruční výkop, protože nemůže krátit provozovatele na jeho právech a nařizovat způsob provádění prací, ani vynucovat porušování bezpečnostních předpisů.
 - Žalovaný nereagoval na obsah zápisů z jednání, která probíhala ve dnech 27. 3. 2018 a 25. 4. 2018 v Ostravě a v Sedlištích, ačkoliv jsou tyto zápisy součástí správního spisu. Na těchto jednáních se Ing. A. D., zástupce žadatele GridServices, s. r. o., vyjádřil, že je možné i jiné řešení, např. ve stávající trase, kdy by nebylo nutné vyvlastňovat pozemek žalobce. Žalobce se proto domnívá, že by mělo být prosazeno pro něj výhodnější řešení a měl za to, že jej vyvlastňovací úřad podpoří.

Další informace zazněla od pana W. z firmy Talpa, s. r. o., odborníka zabývajícího se řízenými protlaky. Ten na místě stavby uvedl, že ji nelze bez použití mechanizace provést. Rovněž uvedl, že jáma musí být hlubší, než je uvedeno v projektu a ruční výkop je nerealizovatelný. Uvedl také, že je nutné vykopat další jámu, která není součástí projektu. Pro stavbu bude zapotřebí podstatně větší plocha, než je vyvlastňovaný pozemek. Žalobce navrhl svědecké výpovědi Ing. D. a pana W. Dále navrhl přizvat nezávislého odborníka, který by posoudil projekt a technologický postup při stavbě a také bezpečnost práce, zejména z toho důvodu, že na dně jámy v hloubce 5 až 6 metrů musí být provedeno sváření několika dílů plastového potrubí, což je odborná a náročná práce vyžadující dostatečný prostor.

3. Žalovaný ve vyjádření uvedl, že napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě přesvědčivě zjištěného skutkového stavu a jeho odůvodnění vyhovuje nárokům na něj kladeným ust. § 67 až 68 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, v platném znění (dále jen „správní řád“). Žalobní body se obsahově neliší od odvolacích námitek, k nimž se žalovaný podrobně vyjádřil v odůvodnění napadeného rozhodnutí. Na svých závěrech žalovaný trvá i nadále a nemá, k čemu by se více vyjádřil. Navrhl zamítnutí žaloby.
4. Osoba zúčastněná na řízení ve vyjádření k žalobě uvedla, že tvrzení žalobce týkající se specifických podmínek realizace záměru nejsou důvodná a především nejsou způsobila k řešení v řízení o správní žalobě, která směřuje proti rozhodnutí o vyvlastnění práva odpovídajícímu věcnému břemeni. Záležitosti technické povahy byly vyřešeny v rámci územního řízení. Tvrzení, že je možné i jiné technické řešení, které má vyplývat ze zápisu z místního šetření, je liché, neboť ze zápisu plyne, že provedení záměru v souběhu s vodním tokem je silně rizikové s ohledem na nízkou stabilitu svahů s rizikem sesuvu, stejně tak provedení záměru otevřeným výkopem v korytě vodního toku je celkově složitější. Další žalobní body mají obdobnou povahu, neboť nastolené otázky již byly vyřešeny v územním řízení. Osoba zúčastněná na řízení navrhla zamítnutí žaloby.
5. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i správní řízení, které jeho vydání předcházelo, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění – dále jen „s. ř. s.“) a byl vázán žalobními body uvedenými v žalobě.
6. Z obsahu správních spisů krajský soud zjistil, že osoba zúčastněná na řízení jako stavebník v zastoupení společností GridServices, s. r. o. podala dne 4. 6. 2018 u Magistrátu města Frýdku – Místku (dále jen „správní orgán I. stupně“) žádost o zahájení vyvlastňovacího řízení za účelem omezení vlastnického práva žalobce k pozemkům parc. č. st. X a par. č. X v k. ú. Sedliště ve Slezsku zřízením věcného břemene spočívajícího v právu zřídit a provozovat plynárenské zařazení distribuční soustavy (včetně jeho součástí), konkrétně středotlakový plynovod vedený pod názvem stavby „REKO MS nadzemní přechod Sedliště“ v rozsahu dle geometrického plánu č. 1884-142/2017 ve prospěch společnosti GasNet, s. r. o. Po doplnění náležitostí žádosti bylo správním orgánem dne 6. 9. 2018 oznámeno zahájení vyvlastňovacího řízení, a to na základě rozhodnutí o umístění stavby ze dne 3. 3. 2016 č. j. MMFM 143876/2015, které nabylo právní moci dne 25. 7. 2016. Dne 22. 10. 2018 proběhlo ústní jednání, jehož průběh je zachycen v protokolu z téhož dne. Dle obsahu protokolu žalobce vznesl námitku, že stavba bude bránit řádnému užívání rodinného domu s ohledem na domovní čističku odpadních vod, která bude muset být v budoucnu zrekonstruována, přičemž nelze vyloučit, že mu rekonstrukce nebude

povolena právě s ohledem na umístění energetické stavby plynovodu. Nemohl by proto likvidovat odpadní vody v souladu s právními předpisy. Žalobce dále namítl, že není třeba vyvlastňovat jeho pozemky, protože na nich je již od roku 1997 provozována stavba plynovodu cca 60 m dlouhého, a tzv. vzdušný přechod STL plynovodu. Veřejný zájem na dodávání plynu občanům obce Sedliště je tak naplněn, vyvlastnitelem nebylo doloženo tvrzení, že je stávající plynovod nebezpečný s ohledem na jeho technický stav. Pokud trpí nějakými závadami, měl by se opravit. Záměr zřídit a provozovat stavbu není v souladu s platným územním plánem obce Sedliště, neboť ve stejném místě na pozemcích žalobce je plánována stavba obecní splaškové kanalizace. Vyvlastnitel nedostatečně zdůvodnil nezbytný rozsah požadovaného vyvlastnění, když odkázal pouze na územní rozhodnutí ze dne 3. 3. 2016 č. j. MMFM 143876/2015. Dále žalobce poukázal na vyjádření pana W. v rámci místního šetření, kdy zápis z něj je přílohou žádosti o vyvlastnění. Rozhodnutím správního orgánu I. stupně ze dne 10. 4. 2019 č. j. MMFM 56754/2019 bylo rozhodnuto o vyvlastnění omezením vlastnického práva žalobce pro stavbu plynárenského zařízení. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání, o němž bylo rozhodnuto napadeným rozhodnutím žalovaného. Součástí správního spisu je rozhodnutí Magistrátu města Frýdku – Místku ze dne 3. 3. 2016 č. j. MMFM 2166/2015/OÚRaSŘ/Šeb, jímž bylo vydáno rozhodnutí o umístění stavby, geometrický plán č. 1884-142/2017, zápis z jednání ze dne 27. 3. 2018, zápis z místního šetření ze dne 25. 4. 2018.

7. U ústního jednání před krajským soudem žalobce setrval na svém přesvědčení, že pro umístění stavby existuje i jiné řešení a zdůraznil své obavy, že stavba bude realizována za použití mechanizace. Podle jeho názoru firma, která vypracovala projekt, zbytečně navýšila stavební práce, neboť v jejím zájmu byla co největší zakázka. Žalobce předložil dopis, v němž požadoval, aby byla přepracována projektová dokumentace ke stavbě. Dále žalobce poukázal na skutečnost, že na jeho pozemku se nachází sloup elektrického vedení, což doložil výkresem s názvem stavby: Sedliště čp. 202 výměna přípojky NNV. Dále žalobce předložil soudu listiny z r. 2014, které se týkají jednání předcházejícího vydání územního rozhodnutí. V závěrečném návrhu žalobce zdůraznil, že nebyl prokázán veřejný zájem na vyvlastnění, neboť plynovod na jeho pozemku již existuje 20 let a veřejný zájem je tím zajištěn. Považuje proto za nadbytečné, aby byla provedena nová stavba opět ve veřejném zájmu.
8. Po závěrečném návrhu žalobce vznesl námitku podjatosti vůči rozhodujícímu senátu krajského soudu, jelikož nebyl proveden výslech svědků a žalobce nebyl informován o vyjádření osoby zúčastněné na řízení. Jednání soudu proto považuje za nezákonné.
9. Krajský soud se primárně zabýval vznesenou námitkou podjatosti.
10. Dle § 64 s.ř.s. *nestanoví-li tento zákon jinak, použijí se pro řízení ve správním soudnictví přiměřeně ustanovení první a třetí části občanského soudního řádu.*
11. Dle § 15b odst. 1 zák. č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, v platném znění (dále jen „o.s.ř.“) *k rozhodnutí o námitce podjatosti soud věc předloží s vyjádřením dotčených soudců (přisídících) svému nadřízenému soudu. V řízení lze zatím učinit jen takové úkony, které nesnesou odkladu.*

12. Dle § 15b odst. 2 o.s.ř. *ustanovení odstavce 1 neplatí, byla-li námitka uplatněna před nebo v průběhu jednání, při němž byla věc rozhodnuta, a má-li soud za to, že námitka není důvodná.*
13. Dle výše uvedeného soudy nemusí předkládat k rozhodnutí o námitce podjatosti nadřízenému soudu (ve správním soudnictví Nejvyššímu správnímu soudu) v případě, byla-li námitka podjatosti uplatněna v průběhu jednání, při němž byla věc rozhodnuta, a má-li soud za to, že námitka není důvodná. Toto pravidlo je nutno interpretovat v souladu se smyslem tohoto ustanovení, tedy zásadou rychlosti a hospodárnosti řízení. Smyslem je, aby nebylo oddalováno rozhodnutí o věci samé v řízení, které již jinak mohlo být skončeno, a muselo by být vyčkáváno pouze na vyřešení vznesené námítky podjatosti (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu - dále jen „NSS“ sp. zn. 9 As 146/2016).
14. K takové situaci došlo v právě projednávané věci. Účastníci řízení byli před zahájením jednání poučeni o možnosti vznést námitku podjatosti vůči soudcům a zapisovateli a žádný z nich tak neučinil (viz protokol z ústního jednání). Žalobce vznesl námitku podjatosti až po svém závěrečném návrhu. Odůvodnil ji neprovedením výslechu svědků a tím, že nebyl před jednáním informován o vyjádření osoby zúčastněné na řízení. Námitka tedy směřuje čistě do postupu soudců v řízení o projednávané věci, proto je podle § 8 odst. 1 věty poslední s.ř.s. nedůvodná. Žalobce je oprávněn v soudním řízení navrhnout důkazy, avšak ve smyslu ust. § 52 s.ř.s. o jejich provedení rozhoduje soud. Tak také soud učinil v nyní souzené věci, přičemž důvody neprovedení navržených důkazů budou sděleny níže. Žalobce sice nebyl informován o vyjádření osoby zúčastněné na řízení ze dne 3. 3. 2020 před ústním jednáním, tato informace včetně obsahu vyjádření mu však byla soudem poskytnuta v průběhu ústního jednání (viz protokol z ústního jednání) a žalobce tak nebyl na svém právu zkrácen.
15. Soud uzavírá, že žalobcovy námitky nejsou založeny na poměru soudců k věci, účastníkům nebo jejich zástupcům, ale na procesním postupu soudu v průběhu přípravy řízení a jednání, případně na dalších skutečnostech, které nemohly založit jejich podjatost. Námitka podjatosti proto nebyla shledána důvodnou.
16. Pokud jde o věcné posouzení žaloby, shledal krajský soud v průběhu ústního jednání jako zásadní ve vztahu k žalobnímu tvrzení především apel žalobce na skutečnost, že v posuzované věci nebyl prokázán veřejný zájem na vyvlastnění jeho pozemků z toho důvodu, že plynovod na nich již existuje 20 let a veřejný zájem je tímto způsobem zajištěn. Z jeho pohledu je proto nadbytečné, aby byla provedena nová stavba, a to opět ve veřejném zájmu. Konfrontací s obsahem správních spisů krajský soud dospěl k závěru, že toto žalobcovo tvrzení, jež zaznělo u ústního jednání před krajským soudem, je konkretizací žalobního tvrzení, že žalovaným nebyly vypořádány námitky žalobce ze dne 22. 10. 2018 ani odvolací námitky. Toto žalobní tvrzení v jeho původním znění (písemné vyhotovení žaloby) vyznívá zcela obecně a nekonkrétně, avšak bylo zákonem přípustným způsobem precizováno právě u ústního jednání před krajským soudem. Žalobcovy výtky ve stejném ohledu byly totiž již obsahem jeho námitek ze dne 22. 10. 2018. V protokolu o průběhu nařízeného ústního jednání z téhož dne sp. zn. MMFM S 10257/2018/OÚRaSŘ/Sně (str. 5 protokolu) žalobce uvedl, že na jeho pozemcích je v současnosti postaven plynovod cca 60 m dlouhý a tzv. vzdušný přechod STL plynovodu. Tato stavba byla zkolaudována v r. 1997 a je provozována vyvlastnitelem dodnes. Žalobce se proto domnívá, že veřejný zájem na dodávání plynu

občanům obce Sedliště je tak naplněn a není třeba vyvlastňovat jeho dva pozemky pro účel uvedený v žádosti o vyvlastnění. Vyvlastnitelem nebylo prokazatelně doloženo tvrzení, že je stávající STL plynovod nebezpečný s ohledem na jeho technický stav. Pokud trpí stávající STL nějakými závadami, měl by si jej vyvlastnitel opravit.

17. Obdobně argumentoval žalobce v odvolání a to hned v jeho úvodu (odst. 1 a 2 podaného odvolání). Na str. 2 podaného odvolání (poslední odstavec) žalobce mj. poukázal na své námitky vznesené do protokolu dne 22. 10. 2018 a namítl, že z velké části nebyly správním orgánem I. stupně jakkoliv vypořádány.
18. Správní orgán I. stupně námitky žalobce ze dne 22. 10. 2018 rekapituloval na str. 19 - 20 prvostupňového rozhodnutí a na str. 21 - 22 k jejich obsahu uvedl, že se týkaly předmětu již pravomocně ukončeného územního řízení o umístění stavby a způsobu (technologie) provedení stavby či negativních dopadů provedení stavby na majetek žalobce. Správní orgán I. stupně námitky vyhodnotil jako námitky, jimž nelze ze strany vyvlastňovacího úřadu vyhovět, neboť předmětem vyvlastňovacího řízení má být pouze majetkoprávní příprava uskutečnění a provozování stavby ve veřejném zájmu. Závěrem zdůraznil (str. 22 prvostupňového rozhodnutí), že v řízení o vyvlastnění byly splněny všechny podmínky vyvlastnění upravené v § 3 - 5 zákona o vyvlastnění.
19. Žalovaný v napadeném rozhodnutí na str. 5 a násl. vyhodnotil odvolání žalobce jako polemiku o různých možnostech technického provedení a uložení plynovodu. Zdůraznil, že předmětem vyvlastňovacího řízení není způsob technického provedení stavby, ani její realizace. Předmětem vyvlastňovacího řízení je pouze otázka získání potřebných věcných práv k uskutečnění a provozování této stavby.
20. Podle ust. § 3 odst. 1, věty prvé zákona o vyvlastnění, *vyvlastnění je přípustné jen pro účel vyvlastnění stanovený zvláštním zákonem a jen jestliže veřejný zájem na dosažení tohoto účelu převažuje nad zachováním dosavadních práv vyvlastňovaného.*
21. Podle *Důvodové zprávy k zákonu o vyvlastnění* je existence veřejného zájmu na realizaci účelu vyvlastnění jednou ze základních podmínek vyvlastnění. Pojem veřejný zájem je užíván v řadě právních předpisů, ale žádný jej nedefinuje. Jedná se o tzv. neurčitý právní pojem, který nelze s úspěchem zcela přesně právně definovat. Vyvlastňovací úřad musí sám naplnění veřejného zájmu a převahu veřejného zájmu nad ochranou vlastnického práva posuzovat v každém jednotlivém případě s ohledem na účel vyvlastnění.
22. *Důvodová zpráva* dále zmiňuje, že tradiční podmínkou vyvlastnění je danost účelu, pro jehož dosažení zákon vyvlastnění výslovně připouští. Stanovení konkrétních účelů vyvlastnění má svůj zákonný podklad v řadě platných zvláštních zákonů, např. v zákoně o státní památkové péči, v zákoně energetickém, horním, stavebním atd.
23. Z citace ustanovení § 3 zákona o vyvlastnění a znění důvodové zprávy k jeho obsahu je podle názoru krajského soudu jednoznačně seznatelné, že je nezbytné rozlišovat právní pojmy *účel vyvlastnění* a *veřejný zájem*. Jedná se o dva rozdílné pojmy s odlišným obsahem a povinností vyvlastňovacích úřadů je zabývat se jejich vzájemným vztahem v každém konkrétním případě. Shodně judikoval např. Nejvyšší soud v rozsudku ze dne 25. 9. 2012 sp. zn. 22 Cdo 3138/2010, v němž vyslovil, že *v řízení o vyvlastnění nemůže chybět úvaha o převaze veřejného zájmu nad zájmem vlastníka; předpokladem takové úvahy*

ovšem zpravidla je, že vlastník svůj zájem specifikuje. Soud připomíná, že žalobce svůj zájem dostatečně specifikoval nejen v námitkách ze dne 22. 10. 2018, ale také v podaném odvolání. Žalobce sice laickými slovy, ale zcela jednoznačně zpochybnil existenci veřejného zájmu za situace, kdy již na jeho pozemku plynovod umístěn je, a to od r. 1997. Současně zmínil existenci sloupu vysokého napětí a možnou realizaci kanalizační přípojky. To vše na jeho pozemcích. Podle názoru krajského soudu je z jeho vyjádření dovoditelná námitka vztahující se k otázce proporcionality, kdy žalobce má za to, že již stavba plynovodu umístěná na jeho pozemku od r. 1997 je z jeho strany dostatečnou „službou“ veřejnému zájmu. V této souvislosti poukazuje krajský soud na jiný rozsudek Nejvyššího soudu, a to rozsudek ze dne 26. 1. 2017 sp. zn. 21 Cdo 799/2016, podle něhož *v rámci vyvlastňovacího řízení není otázka veřejného zájmu předmětem dokazování, vyvlastňovací úřad však rozhoduje o tom, zda veřejný zájem na dosažení účelu převažuje nad zachováním dosavadních práv vyvlastňovaného*. Podle názoru krajského soudu přesně taková situace nastala v posuzované věci, kdy sice nelze zpochybňovat existenci veřejného zájmu, který vyplývá jednak z energetického zákona a jednak z existence územního rozhodnutí, kterým byla stavba umístěna, ale úkolem vyvlastňovacích orgánů bylo zabývat se otázkou proporcionality veřejného zájmu a vlastnického práva žalobce, a to také s ohledem na žalobcem zcela konkrétně formulované námitky. Této své povinnosti správní orgány obou stupňů nedostály. Jejich rozhodnutí jsou v tomto směru zcela nepřezkoumatelná, neboť jakákoliv správní úvaha týkající se proporcionality obou právních zájmů, v nich absentuje. Správní rozhodnutí obou stupňů měřena optikou základních požadavků na odůvodnění správního rozhodnutí vyplývajících z ust. § 68 odst. 3 správního řádu tak nemohou obstát a jsou nepřezkoumatelná (srov. např. rozsudek NSS ze dne 24. 6. 2020 č. j. 9 As 66/2009-46). Žalovaný navíc porušil také ust. § 89 odst. 2 správního řádu, když napadené prvostupňové rozhodnutí nepřezkoumal v rozsahu námitek uvedených v odvolání, neboť se nezabýval námitkou směřující proti nevypořádání žalobcových námitek ze dne 22. 10. 2018 správním orgánem I. stupně.

24. Na základě uvedené právní argumentace dospěl krajský soud k závěru, že shora uvedené procesní vady jsou důvodem pro zrušení nejen napadeného rozhodnutí žalovaného, ale také rozhodnutí správního orgánu I. stupně, a to pro nepřezkoumatelnost spočívající v nedostatku důvodů rozhodnutí (ust. § 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s.) a dále pro podstatné porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, mohlo-li mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé (ust. § 76 odst. 1 písm. c) s.ř.s.).
25. Na základě učiněného právního závěru shledal krajský soud vypořádání dalších žalobních námitek nadbytečným. Pro úplnost však považuje za podstatné zmínit, že se ztotožňuje s postojem žalovaného i správního orgánu I. stupně k námitkám žalobce, které se obsahově vztahují k realizaci a technologii stavby. Jedná se o otázky, jejichž řešení nespadá do pravomoci vyvlastňovacích správních orgánů, ale stavebního úřadu jako věcně příslušného orgánu k rozhodování v územním a stavebním řízení.
26. V souzené věci byly tyto otázky řešeny v již zmiňovaném územním řízení, což je krajskému soudu známo nejen z obsahu správních spisů v nyní posuzované věci, ale také z úřední činnosti, kdy u krajského soudu byla vedena pod sp. zn. 22 A 137/2016 žaloba podaná žalobcem proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 7. 2016 č. j. MSK53440/2016 ve věci umístění stavby, které bylo vydáno v odvolacím řízení proti rozhodnutí Magistrátu města Frýdku – Místku o umístění stavby ze dne 3. 3. 2016, č. j. MMFM 143876/2015.

Žaloba byla zamítnuta rozsudkem krajského soudu ze dne 17. 5. 2017 č. j. 22 A 137/2016-76. Kasační stížnost proti označenému rozsudku krajského soudu byla zamítnuta rozsudkem NSS ze dne 6. 12. 2018 č. j. 3 As 218/2017-48, který nabyl právní moci dne 20. 12. 2018. Krajský soud se v nyní souzené věci plně ztotožňuje s názorem žalovaného, že vyvlastňovacím správním orgánům nepřisluší zabývat se stavebně technickými otázkami realizace stavby. Má proto za zcela legitimní způsob, jímž se žalovaný v napadeném rozhodnutí k námitkám tohoto charakteru postavil.

27. Ze stejného důvodu soud nepřistoupil k provedení žalobcem navrhovaných důkazů, a to výsledku svědků Ing. D. a pana W., ani k odbornému posouzení technologického postupu realizace stavby, včetně bezpečnosti práce, když nejde o otázky, které by bylo účelné řešit v rámci přezkumu vyvlastňovacího řízení. Soud shledal rovněž nadbytečným doplnit dokazování listinami předloženými žalobcem u ústního jednání před krajským soudem, neboť se týkaly předcházejícího územního řízení a dále plynovodu umístěného v r. 1997, takže nemají přímý vztah k předmětu soudního přezkumu.
28. Na základě shora uvedeného krajský soud pro zjištěné vady řízení (odst. 24 tohoto rozsudku) zrušil napadené rozhodnutí, jakož i rozhodnutí správního orgánu I. stupně v souladu s ust. § 76 odst. 1 písm. a) a c) a ust. § 78 odst. 3 s.ř.s. a současně věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s.ř.s.). V dalším řízení je žalovaný vázán právním názorem soudu vysloveným v tomto zrušujícím rozsudku (§ 78 odst. 5 s.ř.s.).
29. O nákladech řízení bylo rozhodnuto v souladu s ust. § 60 odst. 1 s. ř. s., když procesně úspěšný žalobce uplatnil nárok na náhradu nákladů řízení, které mu vznikly zaplacením soudního poplatku ve výši 3 000 Kč.
30. Vzhledem k odlišné úpravě s.ř.s. a o.s.ř. týkající se nabytí právní moci rozhodnutí stanovil soud žalovanému k plnění lhůtu 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku (ust. § 54 odst. 5 s.ř.s., § 159 a § 168 o.s.ř.).
31. O nákladech řízení osoby zúčastněné na řízení bylo rozhodnuto v souladu s ust. 60 odst. 5 s. ř. s., podle kterého osoba zúčastněná na řízení má právo na náhradu jen těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil, nebo na návrh z důvodů zvláštního zřetele hodných. V posuzované věci dle obsahu soudního spisu takové skutečnosti nenastaly.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné soudní rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

V Ostravě 30. září 2020

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu